

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ
ТА СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК

МАТЕРІАЛИ

**II Всеукраїнської науково-практичної
інтернет- конференції
молодих учених та здобувачів освіти**

«Актуальні проблеми фундаментальних та суспільно-гуманітарних наук»

20 ЖОВТНЯ 2025 РОКУ

м. Харків - 2025

вираження, а й маркерами жанру, емоційного стану та соціальної приналежності. Дослідження підтверджує, що стиль комунікації в соцмережах – це мінімалізм, емоційна насиченість та візуалізація.

Кожна платформа має свій стилістичний профіль: в Telegram домінує функціональність і швидкість (багато скорочень); в Instagram – фокус на естетиці та навігації (візуал і пошукові хештеги); у TikTok – орієнтація на вірусність і тренди (хештеги як засіб популяризації).

Жанри «пост» і «коментар» демонструють різні рівні мовної організації, що потребує подальшого лінгвістичного осмислення. Дослідження підтверджує, що цифрова комунікація є динамічним простором мовної творчості, де поєднуються традиційні стилістичні засоби з новими формами вираження. Практичне значення полягає в адаптації контенту для цифрового маркетингу та аналізі впливу інтернет-сленгу на українську мову.

КОМУНІКАТИВНА ОСОБИСТІТЬ, ЯК НОСІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІНГВОКУЛЬТУРИ

Ребріна Ганна Юріївна

Науковий керівник: Берестова Алла Анатоліївна

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

rebrinahanna@gmail.com

Вступ. У сучасних умовах глобалізації українська мова зазнає активного впливу з боку інших іноземних мов, зокрема – англійської, адже це мова міжнародної спільноти, науки та технологічних досліджень. Цей вплив ми можемо прослідковувати не лише в побуті перехресних людей, а й у мові професійного спілкування, особливо поширюється у фармації та медицині, де здебільшого термінологія, сучасні технології та методи досліджень надходять з англійськомовного середовища.

Тому певно виникає важливість формування та розвитку комунікативної особистості – людини, яка характеризується знанням мовних одиниць, умілим їх використанням у практичній мовленнєвій взаємодії, розвиненим мовленням і мисленням, свідомим ставленням до вивчення й використання української мови у поєднанні зі словами іншомовного походження в побутовому, культурному та науковому середовищах.

Мета дослідження. Дослідити та проаналізувати причини виникнення англіцизмів, їх вплив та поширення на українську мову сьогодення, а також

розглянути питання збереження української лінгвокультури шляхом формування комунікативної особистості та умов активного вживання запозичень.

Актуальність теми. Запозичення англіцизмів у фармації та медицині зумовлене інтеграцією України до міжнародного медичного та фармацевтичного простору, постійним оновленням наукової інформації, клінічних протоколів лікування, інструкцій до препаратів, що здебільшого надходять англійською мовою. Проте разом із цим виникають проблеми термінологічної невизначеності, втрата українських відповідників та складнощі в комунікації з пацієнтами.

Матеріали та методи. Словники англіцизмів, наукові статті, живий матеріал з інформаційного простору.

Описовий та дослідницький.

Результати дослідження. У результаті дослідження було встановлено, що англіцизми є невід'ємною частиною сучасної української професійної мови у сфері фармації та медицини, оскільки більшість наукових публікацій, методичних рекомендацій та новітніх технологій надходить саме з англійськомовного середовища.

Англійськомовними термінами у фармації та медицині є: booster – додаткова доза вакцини; generic – непатентований лікарський препарат; screening – первинне обстеження; compliance – відповідність внутрішнім і зовнішнім вимогам; placebo – метод лікування, що не має власної лікувальної дії, але призначається пацієнту як реальні ліки, аби викликати в нього очікування покращення стану та, як наслідок, справжнє покращення самопочуття (ефект плацебо); check-up – комплексний медогляд; over-the-counter (OTC) – безрецептурні препарати; dosing – процес визначення дози препарату; scanner – прилад для зчитування або візуалізації; sample – зразок лікарського засобу; feedback – зворотній зв'язок; addiction – залежність; burnout – емоційне вигорання; pharma marketing – просування лікарських засобів, тощо.

Основними причинами використання запозиченої лексики є: активна співпраця українських фахівців з міжнародними організаціями, участь у різноманітних наукових конференціях, стажування за кордоном, де комунікація відбувається здебільшого англійською мовою. Як наслідок, наукові терміни починають використовуватися у професійному спілкуванні. Також варто зазначити, що використання лексем частково зумовлене відсутністю українських відповідників, надання тексту сучасного, інтернаціонального характеру.

Попри активної роботи українських мовників над становленням українських термінів зараз у мовному просторі маємо численну кількість запозичено. Практичні переваги вживання дериватів, надмірне їх використання призводить до зменшення

ролі української мови в науковому спілкуванні та ускладнення взаєморозуміння з пацієнтами, особливо з людьми похилого віку, не спеціалістів тощо.

Формування комунікативної особистості як носія української лінгвокультури є важливою умовою збереження мовної ідентичності майбутніх фахівців. Така особистість повинна володіти не лише професійною термінологією, а й здатністю адаптувати іншомовні запозичення до українського контексту без втрати змісту й точності.

Висновки. Англіцизми відіграють важливу роль у сучасному фармацевтичному та медичному мовленні, адже відображають динамічний розвиток науки й техніки та дозволяють бути включеним до міжнародного наукового простору. Водночас, запозичення англійських термінів може загрожувати цілісності української мовної системи, призводити до втрати мовних норм, мовної чистоти та порушувати доступність комунікації між лікарем або фармацевтом і пацієнтом.

Комунікативна особистість фахівця має формуватися на основі високого рівня мовної компетенції, міжкультурної обізнаності та мовної етики. Її роль — бути посередником між фаховим знанням і культурним середовищем, у якому це знання реалізується.

Для збереження української лінгвокультури необхідно: використовувати адаптовані українські відповідники, де це можливо; підвищувати мовну грамотність студентів та фахівців, не тільки в університетах, а й проводити курси, тренінги для підвищення рівня володіння українською мовою; підтримувати баланс між науковою точністю та зрозумілістю мовлення.

Список використаної літератури

1. Козуб Л. С. Особливості використання англіцизмів у сучасній українській мові – режим доступу: http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v26/part_2/14.pdf
2. Мамчур Л. І. Розвиток мовної особистості – пріоритетний напрям сучасної лінгводидактики – режим доступу: <https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/6789/6388/1/Mamchur%20L.%20Rozvutok%20movnoi%20osobustosti.pdf>
3. Національна академія наук України Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні «Словник новітніх англіцизмів» - режим доступу: [Slovnik novitnih anglizmiv.pdf - Google Диск](#)

4. Катерина ПАВЕЛКІВ «Вплив англіцизмів на сучасну українську мову: сфери проникнення» - режим доступу: https://www.aphn-journal.in.ua/archive/63_2023/part_2/21.pdf

КИРИЛИЧНИЙ КОД: ІСТОРИЧНИЙ ШЛЯХ ТА МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Руденко М. І.

Науковий керівник: Олійник А. А.

Відокремлений структурний підрозділ «Запорізький гуманітарний фаховий
коледж Національного університету «Запорізька політехніка»,
Запоріжжя, Україна

rudenkomaria263@gmail.com

Вступ. Українська мова пройшла складний і водночас героїчний шлях становлення – від перших згадок у давніх рукописах до сьогоднішнього функціонування в умовах цифрової епохи. Розвиток мови постійно обмежувався численними заборонами, які особливо посилилися у XVIII-XIX століттях за часів Російської імперії (Валуєвський циркуляр 1863 року, Емський указ 1876 року), а також у радянський період, коли відбувалися значні русифікаційні процеси. Ці історичні перешкоди сформували унікальну стійкість і гнучкість української мови, яка, будучи живою та динамічною системою, завжди була віддзеркаленням суспільних, політичних та технологічних змін. У XXI столітті ці процеси прискорюються з небаченою раніше інтенсивністю. Розуміння цих процесів допоможе не лише зберегти, а й ефективно розвивати українську мову з її багатовіковою та трагічною історією в умовах сучасності. Це дослідження є важливим для розуміння того, як мова функціонує в умовах інформаційного суспільства і як вона зберігає свою ідентичність, одночасно модернізуючись.

Мета дослідження. Мета цієї наукової роботи полягає у комплексному аналізі ключових трансформаційних процесів української мови в XXI столітті, зокрема розглянути зміни в правописі, мовні новації, розвиток сучасного сленгу, адаптацію мови до цифрового простору. Головним завданням буде: простежити основні етапи розвитку української мови від перших писемних пам'яток, через періоди заборони, до її відродження в умовах незалежності; побачити історичну перспективу та зрозуміти, як минуле впливає на сучасні мовні явища.

Матеріали та методи. Для досягнення мети були використані матеріали з філологічних праць, мовознавчих досліджень, наукової літератури з історії української мови, чинного Українського правопису 2019 року, онлайн-джерела,